

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nadejda Toma,
Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,
Victor Boico,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Andrei Formusatii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 februarie 2022, în privința inculpatei

Baibarac Margareta XXXX.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 20.07.2018 - 13.09.2021,
instanța de apel: 18.10.2021 - 16.02.2022,
instanța de recurs: 16.05.2022 - 18.07.2022.

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 13 septembrie 2021, Baibarac Margareta a fost condamnată în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal la amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie 10.000 lei, cu privarea de dreptul a exercita activitate legată de gestionarea bunurilor sau surselor materiale pe termen de 3 ani.

2. Instanța de fond a constatat că inculpata Baibarac Margareta, acționând în mod intenționat și urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane și dorindu-și survenirea consecințelor, împreună cu alte persoane nestabilite la moment de către organul de urmărire penală, la 22.06.2016, prin inducerea în eroare și prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, prin comportament dolosiv, i-a prezentat lui Creangă Mihail un contract fals semnat de către ea și Denis Creangă și l-a convins că fiul său, Creangă Denis a primit de la ea bani în sumă de 7.000 lei pentru executarea

unei comenzi de gard și poartă metalică și nu și-a onorat obligațiile. Pentru a nu depune o cerere la poliție în privința lui Creangă Denis, a pretins și a primit de la Creangă Mihail suma de 7.000 lei, cauzându-i ultimului un prejudiciu material în proporții considerabile.

Instanța a reținut că inculpata nu și-a recunoscut vina și a declarat că i-a dat lui Creangă Denis 600 lei, pentru o lună-două. Ulterior, acesta i-a propus să încheie un contract fals și să meargă la tatăl lui, Creangă Mihail și să ceară bani, sub pretextul că are datorii. S-a întâlnit cu Creangă M. și i-a explicat că Creangă D. îi este dator cu o sumă de bani. Ea a cerut o sumă de bani mai mare cu 200 de lei, iar diferența i-a dat-o lui Creangă D.

Totodată, vinovăția ei este dovedită integral prin probele administrate, iar acțiunile ei urmează a fi încadrate în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, prin comportamentul dolosiv, săvârșit de două sau mai multe persoane, care a produs daune considerabile.

3. Avocatul Ion Prisacari a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie achitată.

Apelantul a invocat că în cadrul examinării cauzei nu s-a contat intenția inculpatei la săvârșirea crimei imputate.

Or, martorul Creangă Denis, în cadrul audierii a menționat că Baibarac M. nu are nicio vină, deoarece el a rugat-o să primească banii de la partea vătămată, ce i se cuvenea de la vinderea bunului imobil.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 februarie 2022, apelul a fost admis, **casată sentința în latura penală** și pronunțată o nouă hotărâre.

Baibarac Margareta XXXX a fost **liberată de răspundere penală** pe art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, **cu încetarea acestui proces penal**, în temeiul **art. 2** al Legii nr. 243 din 24.12.2021 (în vigoare 31.12.2021) privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

În rest, dispozițiile sentinței **referitor la corpurile delictive**, au fost menținute.

Instanța de apel a statuat că inculpata a recunoscut și vina în comiterea escrocheriei, pledând pentru aplicarea în privința sa a actului de amnistie - Legea nr. 243 din 24.12.2021 (în vigoare 31.12.2021) privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, cu liberarea acesteia de pedeapsă și încetarea procesului penal.

La judecarea cauzei, instanța de fond a reținut în sarcina inculpatei învinuirea înaintată prin ordonanța din 01.11.2018, dispunând condamnarea ei în baza art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, potrivit calificativelor în redacția nouă a dispoziției.

Deci, la caz, instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art. 8, art. 10 și art. 118 alin. (2) Cod penal, or, în cazul în care infracțiunea de escrocherie nu a fost decriminalizată după modificările operate în art.190 Cod penal prin Legea nr. 179 din 26.07.2018, în vigoare din 17.08.2018, iar redacția nouă a normei în cauză nu înlătură caracterul infracțional al faptei, nu ușurează pedeapsa și nu ameliorează în alt mod

situația persoanei ce a comis infracțiunea, adică nu are efect retroactiv, acțiunile făptuitorului urmează a fi încadrate conform legii penale în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Astfel, acțiunile inculpatei urmează a fi încadrate conform semnelor componente de infracțiune prevăzută la art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, de două persoane.

Potrivit art. 391 alin. (1) pct. 6) CPP, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă: ...există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală. Conform art. 107 alin. (1) Cod penal, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei.

La 24.12.2021 a fost adoptată Legea nr. 243 din (în vigoare 31.12.2021) privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, care potrivit art. 1 alin. (1), se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate, (...), dacă persoanele respective cad sub incidența prevederilor art. 2–5, 7, 8.

În acest sens, potrivit art. 2 alin. (2) al Legii sus menționate, procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr. 985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare a cauzei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.

Inculpata a comis infracțiunea la 22.06.2016, adică până la adoptarea Legii sus menționate, iar pedeapsa sub formă de închisoare prevăzută de sancțiunea articolului incriminat constituie de la 2 la 6 ani.

Deci, lipsesc impedimente pentru aplicarea față de inculpată a actului de amnistie, lipsind și excepțiile reglementate la art. 6 al Legii menționate.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Andrei Formusatii declară recurs ordinar, solicitând casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul invocă că instanța de apel, în conținutul deciziei din 16.02.2022, o liberează pe inculpată de răspundere penală și încetează procesul penal în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în legătură cu intervenirea amnistiei, Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

O astfel de argumentare a instanței de apel contravine normelor procedural-penale, or, instanța de apel urma să aplice în speță o sentință de condamnare a inculpatei cu numirea unei pedepse și liberarea ulterioară de executarea acesteia, în legătură cu intervenirea legii cu privire la amnistie.

Potrivit Codului de Procedură Penală, sunt identificate doar trei categorii de sentințe ce urmează a fi adoptate de către instanțele de judecată la finalizarea examinării unei cauze penale și anume: - sentințe de condamnare (art. 389 CPP);

sentințe de achitare (art. 390 CPP); sentințe de încetare a procesului penal (art. 391 CPP).

Unica soluție, care poate fi adoptată în rezultatul examinării cauzei penale în cazul aplicării prevederilor Legii nr. 243, o reprezintă adoptarea unei sentințe de condamnare, acest fapt fiind expres prevăzut la art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală - cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei, în cazul amnistiei conform art. 107 Cod penal.

Referitor la adoptarea unei sentințe de încetare a procesului pe motivul intervenirii amnistiei, aplicarea amnistiei cu emiterea unei hotărâri de încetare a procesului penal nu se regăsește în conținutul art. 391 Cod de procedură penală.

În acest sens, este eronată poziția instanței de apel cu referire la încetarea procesului penal în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - existența altor circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală, or cu referire la existența circumstanțelor care exclud urmărirea penală, s-a expus Plenul Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție din 13.05.2013 la judecarea recursului în interesul legii, pe dosarul nr. 4-1ril-1/2013, care a reiterat că: Potrivit textului legal, sentința de încetare a procesului penal se poate emite dacă: 1) lipsește plângerea părții vătămate, plângerea a fost retrasă sau părțile s-au împăcat; 2) a intervenit decesul inculpatului; 3) persoana nu a atins vârsta pentru tragere la răspundere penală; 4) există o hotărâre judecătorească definitivă asupra aceleiași persoane pentru aceeași; 5) există o hotărâre a organului de urmărire penală asupra aceleiași persoane pentru aceeași faptă de încetare a urmăririi penale, de scoatere a persoanei de sub urmărire penală sau de clasare a procesului penal; 6) există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală; precum și 7) în cazurile prevăzute în art. 54-56 Cod penal.

În cazul prevăzut de art. 332 alin. (2) CPP, instanța încetează procesul penal, cu aplicarea sancțiunii administrative prevăzute în Codul Contravențional al Republicii Moldova.

Legiuitorul a reglementat concret cazurile de încetare a procesului penal și numai în pct. 6) se face trimitere și la alte circumstanțe ale cauzei penale care exclud total ori condiționează acțiunea organelor competente de a porni urmărirea penală și tragerea persoanei la răspundere penală ori, după caz, refuzul în adoptarea acestei soluții.

Temeiurile care exclud efectuarea urmăririi penale sunt prevăzute în art. 275 Cod de procedură penală, printre acestea și existența altor circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală.

Cel din urmă, pct. 9) repetă conținutul pct. 6) al art. 391 alin. (1) Cod de procedură penală, însă cu o importantă concretizare și anume că alte circumstanțele care exclud sau condiționează efectuarea urmăririi penale, trebuie să fie prevăzute de lege.

Astfel, prin existența altor circumstanțe, care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală se vor avea în vedere și cazurile prevăzute de art. 57-58, art. 217 alin. (5), art. 325 alin. (4) Cod penal, care prevăd

expres liberarea persoanei de răspundere penală în cazul prezenței anumitor circumstanțe.

Deci, în conținutul prevederilor art. 391 Cod de procedură penală, temeiul de încetare - intervenirea amnistiei - nu se regăsește, iar existența circumstanțelor care exclud urmărirea penală, la fel, nu include amnistia ca temei de încetare, prin urmare unica soluție legală este de a pronunța o sentință (decizie) de condamnare în temeiul art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală - cu stabilirea pedepsei și liberarea de la executarea ei în cazul amnistiei conform art. 107 Cod penal.

În drept, recursul este bazat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul Penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul Penal lărgit atestă că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

Potrivit art. 413 alin. (1) Cod de procedură penală, la judecarea apelului ***se aplică regulile generale*** pentru judecarea cauzelor în primă instanță, cu excepțiile prevăzute în Partea specială titlul II capitolul IV secțiunea 1. Conform art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, ***potrivit modului stabilit, pentru prima instanță***. În corespundere cu art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor. Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. În corespundere cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Totodată, conform art. 1 alin. (1), art. 7 alin. (1) – (8) Cod de procedură penală, procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală și a instanțelor judecătorești desfășurată ***în conformitate*** cu prevederile prezentului cod, ***exceptând doar situațiile când prioritate au reglementările internaționale sau când unele prevederi legale sunt declarate neconstituționale***. Potrivit art. 2 alin. (4) Cod de

procedură penală, normele juridice cu caracter procesual din alte legi naționale pot fi aplicate **numai cu condiția includerii lor** în prezentul cod.

Astfel, în corespundere cu art. 107 alin. (1) Cod penal, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei, fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei. Potrivit art. 275 pct. 4) Cod de procedură penală, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care a intervenit amnistia. Conform art. 285 alin. (2) și (7) Cod de procedură penală, încetarea urmăririi penale are loc în cazurile de nereabilitare a persoanei, prevăzute la art. 275 pct. 4)–9) din prezentul cod. Încetarea urmăririi penale și liberarea persoanei de răspundere penală **nu pot avea loc contrar voinței acesteia. În acest caz, urmărirea penală continuă.** Potrivit art. 350 alin. (1) Cod de procedură penală, dacă **în ședința preliminară** s-au constatat temeiurile prevăzute în art. 332, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă. Conform art. 332 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 285 alin. (2), instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă. În cazul prevăzut la art. 275 pct. 4), încetarea procesului penal **nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obișnuit.** Potrivit art. 384 alin. (1), (3) și (4) Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței **de condamnare**, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată. Conform art. 389 alin. (1) și (4) pct. 2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare se adoptă **cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei** conform art. 107 din Codul penal. Potrivit art. 394 alin. (1) pct. 1), 2) și 5), alin. (4) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe, încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului. Partea descriptivă a sentinței de încetare a procesului penal trebuie să conțină descrierea și motivarea temeiurilor pentru încetarea procesului penal. Conform art. 395 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate **constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului.** În caz dacă instanța îl găsește pe inculpat vinovat, **dar îl liberează de pedeapsă** pe baza prevederilor respective ale Codului penal, ea este datoare să menționeze aceasta în dispozitivul sentinței. Potrivit art. 396 pct. 2) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de încetare a procesului penal trebuie să cuprindă dispoziția de încetare a procesului penal și motivul pe care se întemeiază încetarea procesului.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea nr. 243 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, **aplicarea amnistiei față de persoanele inculpate se decide de instanța de judecată, la faza de judecare a cauzei**. Art. 2 alin. (1) și (4) prescriu că, procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr. 985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de judecare a cauzei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege. În privința persoanei care refuză încetarea procesului penal, conform alin. (1) din prezentul articol, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî încetarea procesului penal dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată, inculpatul întrunește criteriile stabilite la art.1 și nu cade sub incidența art. 6.

Potrivit jurisprudenței naționale, apelul este o cale de atac ordinară, pentru ca pricina să fie supusă unei noi judecări, în vederea reformării hotărârii nedefinitive. Apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, **provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept**. Apelul este și o cale de reformare a hotărârii. În cazul admiterii lui, hotărârea atacată este desființată integral sau în parte, iar cauza va primi o nouă rezolvare în instanța de apel. În baza apelului se face o nouă judecată în fond a cauzei, apreciindu-se probele din dosar, utilizându-se și posibilitatea administrării de noi probe (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 - Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, pct. 1.*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, potrivit descriptivului și dispozitivului deciziei contestate (*pct. 4. din decizie*):

a) dispunând neclar și divergent în dispozitivă: „Baibarac Margareta XXXX în baza art. 391 alin. (1) pct. 6) CPP și art. 107 alin. (1) CP **se liberează de răspundere penală** pe art. 190 alin. (2) lit. b) CP **cu încetarea acestui proces penal**, în temeiul **art. 2 al Legii nr. 243 din 24.12.2021** (în vigoare 31.12.2021) privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova”, nu a indicat aliniatul respectiv al art. 2 din Legea menționată și nu a respectat procedura de aplicare a actului de amnistie prevăzută de normele Codului de procedură penală, enunțate supra.

Ori, art. 2 alin. (4) Cod de procedură penală prevede clar că normele juridice cu caracter procesual din alte legi naționale pot fi aplicate **numai cu condiția includerii lor** în prezentul cod.

Prin urmare, normele cu caracter procesual din respectiva Lege cu privire la amnistie, sunt aplicabile doar în măsura în care nu contravin Codului de procedură penală.

Astfel, consecutivitatea prescripțiilor din art. 1 alin. (1), 7 alin. (1) – (8), 2 alin. (4), 275 pct. 4), 285 alin. (2) și (7), 350 alin. (1), 332 alin. (1) și (5), 384 alin. (1), (3) și (4), 389 alin. (1) și (4) pct. 2), 394 alin. (1) pct. 1), 2) și 5), 395 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, atestă clar și concludent că încetarea procesului penal în cazul amnistiei poate fi dispusă doar de instanța de fond, și doar la faza ședinței preliminare, când inculpatul consimte (*art. 350 alin. (1), 332 alin. (1) CPP*).

Ulterior însă, dat fiind că **procedura continuă în mod obișnuit** (*art. 332 alin. (5) CPP*), instanțele **de fond și de apel** (*art. 413 al. (1), art. 415 al. (1) pct. 2), 419 CPP*), hotărâsc

asupra învinuirii înaintate inculpatului și aplicarea actului de amnistie doar prin adoptarea **sentinței** sau **deciziei, de condamnare**, când vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, iar în dispozitiv - **cu constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei** (art. 384, 389 alin. (1) și (4) pct. 2), 394, 395 CPP).

În același timp, art. 391 Cod de procedură penală (*Sentința de încetare a procesului penal*), **nu prevede** că, după ce procedura continuă în mod obișnuit și instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului, ea va adopta **o sentință de încetare** a procesului penal **în cazul aplicării actului amnistiei**, cât, de altfel, și a prescripției.

Ori, aceste două cazuri de nereabilitare a persoanei, spre deosebire de celelalte situații similare, regăsite în art. 391 Cod de procedură penală, sunt soluționate, după faza ședinței preliminare (art. 332 al. (5), 384 CPP), doar în cadrul adoptării unei **sentințe** sau **deciziei** (*instanței de apel*) **de condamnare**, în virtutea esenței sale procedurale și a specificului de a hotărî asupra învinuirii formulate inculpatului **în condițiile prescrise la art. 389, 394 alin. (1) și (2) și 395 Cod de procedură penală**, spre deosebire de cele prevăzute în art. 394 alin. (4) și 396 Cod de procedură penală, adică cele proprii unei sentințe de încetare.

Mai mult, prevederile de drept enunțate nu sunt declarate neconstituționale și nici nu contravin reglementărilor internaționale, pentru a fi exceptate și omise, deci urmează a fi aplicate întocmai (art. 1 al. (1), art. 7 al. (1) – (8) CPP);

b) a decis în dispozitiv absolut sumar inițial că **se casează sentința în latura penală și se pronunță în această parte o nouă hotărâre** potrivit modului stabilit pentru prima instanță, apoi că inculpata **se liberează de răspundere penală, cu încetarea procesului penal**, iar în final că **se mențin dispozițiile sentinței** doar referitor **la corpurile delictelor**.

Prin urmare, în situația divergentă, când este casată sentința în latura penală, dar ulterior și menținută, însă doar în latura corpurilor delictelor, adică lipsind soluția privitor la fapta infracțională, vinovăția inculpatului și încadrare juridică a acțiunilor lui, deoarece sentința a fost casată în această parte, este absolut neclar ce fel de hotărâre a pronunțat instanța – de condamnare sau de încetare, pe motive de reabilitare sau nereabilitare, în descriptivul și dispozitivul deciziei fiind prezente elemente proprii ambelor soluții;

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar, și că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția

admiterii recursului ordinar declarat, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Andrei Formusatii, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 16 februarie 2022, în privința inculpatei Baibarac Margareta XXXX și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, fiind pronunțată integral la 19 august 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun

Victor Boico

